Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ

Τ.Θ. 90, 19011 ΑΥΛΩΝΑΣ - ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ ΜΑΡΤΙΟΣ 2024 - Α.Φ.206

"Ιδού, μυστήριον λέγω προς εσάς, πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή, εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι, διότι θέλει σαλπίσει και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ημείς θέλομεν μεταμορφωθή." Α΄ Κορ.15:51-52

"Θέλομεν να είδωμεν τον Ιησούν"

Σε μια περίοδο που οι θρησκευτικοί ηγέτες του Ισραήλ έψαχναν τρόπους για *"να κλείσουν το στόμα του Ιησού Χριστού"* έρχονται οι Εθνικοί και ζητούν να δουν τον Ιησού. Υπήρχε κάτι στο Χριστό που τους έκανε να Τον αναζητήσουν.

Οι Εβραίοι εκείνη την εποχή περίμεναν το Μεσσία, ως πολιτικό αρχηγό που θα τους απάλλασσε από τους Ρωμαίους κατακτητές. Ο Ιησούς δεν ανταποκρίθηκε σ' αυτές τις προσδοκίες τους και γι' αυτό τον απέρριψαν. Κάποιοι άλλοι, όμως, που ήταν απαλλαγμένοι από τις προσδοκίες που οι παραδόσεις τους είχαν διαποτίσει, θέλανε να δούνε το Χριστό.

Κάτι παρόμοιο συμβαίνει και στις μέρες μας. Οι άνθρωποι του Κυρίου έχουν ρίξει όλο το βάρος τους στις συναθροίσεις και τα προγράμματα των εκκλησιών τους με αποτέλεσμα να μη ζητούν να δουν τον Κύριο!!! Στην ίδια χρονική περίοδο βλέπουμε ανθρώπους έξω από τις εκκλησίες, χωρίς καμιά σχέση με το Χριστό ή την εκκλησία του Χριστού, ν' αναζητούν με επιμονή να δουν τον Κύριο. Το μήνυμα της σωτηρίας τούς δημιουργεί ένα έντονο πάθος να συναντήσουν τον Ιησού Χριστό και να Τον κάνουν Κύριο της ζωής τους. Παίρνουν στα σοβαρά τις εντολές Του να ζήσουν τη ζωή που Εκείνος θέλει να ζούμε μέσα σ' έναν κόσμο που ζει χωρίς ελπίδα.

Μπορούμε, εμείς που έχουμε περπατήσει με τον Ιησού για πολλά χρόνια, να έχουμε το ίδιο πάθος και τον ίδιο πόθο να δούμε και να γνωρίσουμε τον Ιησού; Είναι φανερό πως η απάντηση είναι "Ναι".

Υπάρχουν πάρα πολλοί που συνεχίζουν να περπατούν μαζί με τον Κύριο μετά από πολλά χρόνια. Υπάρχουν όμως ακόμα πιο πολλοί που άφησαν την αγάπη τους για τον Ιησού Χριστό να "παγώσει". Έτσι, δημιουργείται το ερώτημα. "Πώς μπορούμε να δυναμώσουμε τη φλόγα και τον πόθο μας για τον Ιησού; Πώς μπορούμε να δυναμώσουμε την αγάπη μας γι' Αυτόν; Πώς μπορούμε να δούμε τη σχέση μας με το Χριστό να γίνεται καλύτερη απ' ότι ήταν στο ξεκίνημά της; Μπορούμε εμείς που Τον γνωρίζουμε για πολλά χρόνια να Τον αγαπήσουμε ακόμα περισσότερο;"

Νομίζω ότι οι Έλληνες και οι άλλοι Εθνικοί που ήρθαν στο Φίλιππο ζητώντας να δουν τον Ιησού είχαν το κλειδί, είχαν την απάντηση σε όλα αυτά τα ερωτήματα άσχετα αν το είχαν συνειδητοποιήσει ή όχι. Η απάντηση, λοιπόν, είναι: **"Κοιτάζοντας τον Ιησού Χριστό!"** Η καλύτερη και μονιμότερη επιθυμία μας θα πρέπει να είναι να Τον βλέπουμε. Το βλέμμα μας να είναι πάντοτε στραμμένο προς Αυτόν.

Αν το βλέμμα μας είναι στραμμένο μόνο προς την εκκλησία, μπορεί ν' απογοητευτούμε. Αν ρίξουμε όλο το βάρος στην πρόοδο του έργου χωρίς να έχουμε το βλέμμα μας στραμμένο σ' Αυτόν, γρήγορα θα αποκάμουμε και θα γονατίσουμε. Αν πάλι στηριζόμαστε στους εαυτούς μας αργά ή γρήγορα η απογοήτευση θα μας καταλάβει. Πρέπει να κοιτάζουμε μόνο στον Ιησού Χριστό. Αυτός είναι ο Κυρίαρχος των πάντων.

Το πρόβλημά μας είναι ότι, ακόμα στην εκκλησία του Κυρίου μας, συχνά προσηλώνουμε το βλέμμα μας σε κάποιο άλλο πρόσωπό ή συγκεντρώνουμε την προσοχή μας σε κάτι άλλο και όχι στον Ιησού Χριστό. Μας αποσπούν και μας απασχολούν οι υποθέσεις του παρόντος κόσμου και ξεχνάμε να στρέψουμε με εμπιστοσύνη το βλέμμα μας σ' Εκείνον που είναι ο βασιλεύς των πάντων.

Κάποιος είπε: Συχνά εμείς οι χριστιανοί κάνουμε τον Ιησού Χριστό "μασκότ" μας αντί να τον κάνουμε "Βασιλιά μας" και νομίζω πως αυτή η φράση λέει πολλά. Ο Χριστός είναι κάπου γύρω μας, αλλά δεν είναι το επίκεντρο της ζωής μας! Δεν είναι ο Ηγέτης μας. Δεν είναι ο Κύριος της ζωής μας είτε αυτή είναι η προσωπική μας ζωή, είτε είναι η οικογενειακή μας ζωή, είτε είναι η κοινωνική ή εκκλησιαστική ζωή μας.

Είναι καιρός και εμείς και η εκκλησία να ζητήσουμε να δούμε τον Ιησού Χριστό!!! Είναι καιρός ν' αλλάξουμε και να δούμε τον Ιησού Χριστό έτσι ακριβώς όπως είναι.

Είναι καιρός να στρέψουμε το πρόσωπό μας προς Αυτόν. Είναι καιρός να ζητήσουμε να Τον δούμε και να συνεχίσουμε να Τον βλέπουμε στη ζωή μας και στη ζωή της εκκλησίας μας.

Ω, Κύριε, είσαι...

...το Φως και η Σωτηρία μου (Ψαλμ. 27:1)

...η Δύναμη και το Τραγούδι μου (Ησα. 12:2)

...η Ελπίδα και η Εμπιστοσύνη μου (Ψαλμ. 71:5)

...η Βοήθειά μου και ο Ελευθερωτής μου (Ψαλμ. 70:5)

...ο Βράχος και το Φρούριό μου (Ψαλμ. 31:3)

...το Οχυρό και το Καταφύγιό μου (Β΄ Σαμουήλ 22:3)

...η Κρύπτη και η Ασπίδα μου (Ψαλμ. 119:114)

...η Υπεράσπισή μου και ο Θεός του ελέους μου (Ψαλμ. 59:17)

...η Δύναμή μου και ο Ελευθερωτής μου (Ψαλμ. 19:14)

...η Δόξα μου και ο Ένας που ανορθώνει το κεφάλι μου (Ψαλμ. 3:3)

...η υπερβολική Χαρά μου και η Βοήθεια της ύπαρξής μου (Ψαλμ. 43:4-5)

...ο Βασιλιάς και ο Θεός μου (Ψαλμ. 84:3)

...ο Ποιμένας μου (Ψαλμ. 23:1), η Ειρήνη μου (Κριτ. 6:24) και ο Προμηθευτής μου (Γεν. 22:14)

"Ο ΚΥΡΙΟΣ είναι η μερίδα μου, είπε η ψυχή μου· γι' αυτό θα ελπίζω σ' Αυτόν" (Θρήνοι 3:24)

Μερικές φορές η πίστη έχει ως αποτέλεσμα καταπληκτική νίκη, θεραπεία και θαυματουργική απελευθέρωση.

Άλλες φορές εκφράζεται με ασφάλεια, πεποίθηση και ειρήνη ακόμα και μέσα σε καταστάσεις συνεχούς πόνου, βασάνων και απόρριψης.

Η γνήσια όμως πίστη παραμένει σταθερή, τόσο στη δοκιμασία, όσο και στο θρίαμβο

Ο Χριστός στεφανωμένος Κύριος των πάντων

Στο βιβλίο της Αποκάλυψης 19:11-13 διαβάζουμε για μια μεγάλη κορύφωση στο όραμα του Ιωάννη, όπου ο Ένας κατεβαίνει από τον ουρανό, πάνω σε λευκό άλογο. Αυτός ο Ένας καλείται Πιστός και Αληθινός. *"Το όνομά Του έχει καλεστεί Ο Λόγος του Θεού"*.

Αυτός ο στεφανωμένος είναι ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός. Έχει "όλη την δύναμη" και "όλη την εξουσία" σύμφωνα με το Ματθ. 28:18. Είναι ο Ένας που σταυρώθηκε στο Γολγοθά για τις αμαρτίες κάθε φυλής και γλώσσας και λαού και έθνους (Αποκ. 5:9). Αξίζει να λάβει *"την δύναμη, και τον πλούτο, και την σοφία, και την ισχύ, και την τιμή, και την δόξα, και την ευλογία"* (Αποκ. 5:12). *"Στεφανώστε Τον με πολλά στεφάνια!"* διακηρύττει ο ψαλμωδός. Υψώστε τον αναμάρτητο Αμνό του Θεού, που είναι άξιος λατρείας *"στους αιώνες των αιώνων"*! (Αποκ. 5:13).

Είναι σχεδόν πέρα από κάθε ανθρώπινη κατανόηση, ότι Αυτός ο ένδοξος και αιώνιος Ένας, Αυτός ο Βασιλιάς βασιλιάδων, είναι επίσης και ο πράος και ταπεινός Σωτήρας στον Οποίον η ψυχή του πιστού βρίσκει ανάπαυση και ειρήνη και παρηγοριά. Ήρθε στην καρδιά μας, όταν αυτή ήταν βαριά κάτω από τη συναίσθηση των αμαρτιών και λαχταρούσε συγχώρεση και ειρήνη με το Θεό. Ο Ιησούς ήρθε με μια ευλογημένη βεβαιότητα ότι μέσω του αίματός Του, που χύθηκε στο Γολγοθά, έχουμε συγχώρεση των αμαρτιών καθώς τις εξομολογούμαστε, και μέσω αυτού του αίματος είμαστε καθαρισμένοι από κάθε αμαρτία (Α Ίωαν. 1:7). Με έλεος για εμάς, έφερε ειρήνη στην γεμάτη ενοχές καρδιά μας και γλυκιά επικοινωνία μαζί Του. Υποσχέθηκε ότι δε θα μας αφήσει, ούτε θα μας εγκαταλείψει ποτέ και πήρε το φόβο του θανάτου με τη βεβαιότητα ότι μέσω της πίστης σ' Αυτόν, έχουμε αιώνια ζωή (Ιωαν. 3:16).

Προσκυνώντας Τον μπροστά στα πόδια Του, μας αφήνει έκπληκτους αυτή η υπέροχη σωτηρία που έχει προορίσει για εμάς ο Θεός. Μακάρι πάντοτε να συνειδητοποιούμε την ανεκτίμητη αξία της. Δεν έχει κάνει ο Θεός για εμάς κάτι που είναι πάνω από ό,τι θα μπορούσαμε να ζητήσουμε ή να σκεφτούμε; Μας δίνει εντολή, ο Φίλος όλων των φίλων, που έβαλε τη ζωή Του για εμάς (Ιωαν. 15:13-15).

Αναμφίβολα, η πνευματική ατμόσφαιρα μολύνθηκε. Η ανομία πληθαίνει, όπως μας λέει η Αγία Γραφή για τους τελευταίους καιρούς (Ματθ. 24:12). Ο διάβολος με το στρατό του είναι πολύ δραστήριοι στο να κλέβουν, να σκοτώνουν και να καταστρέφουν. Οι παγίδες είναι πολλές και διαφορετικές. Υπάρχουν πολλές απάτες που προσπαθούν να μας απομακρύνουν από τις αλήθειες του Λόγου του Θεού. Αλλά δόξα στο Θεό, εάν μένουμε με το Χριστό, είμαστε κρυμμένοι μέσα Του: *"...είστε νεκροί, και η ζωή σας είναι κρυμμένη με τον Χριστό στον Θεό"* (Κολ. 3:3).

Έχουμε την υπόσχεση των μεσιτειών του Κυρίου για να προφυλαχθούμε απ' το κακό (Ιωαν. 17:15). Το μέρος μας είναι να κατοικούμε με το Χριστό και ο Λόγος Του να κατοικεί μέσα μας, να υπακούμε αυτό το Λόγο, να περπατάμε εν Πνεύματι και να προσευχόμαστε πάντοτε. Ας μην ξεχνάμε ότι ανήκουμε σε ένα νικητή Σωτήρα που θριάμβευσε πάνω στις δυνάμεις του σκότους μέσω του Σταυρού (Κολ. 2:15).

Ας κρατηθούμε σταθερά "εν Χριστώ", που είναι "πάνω από κάθε αρχή και εξουσία και δύναμη και κυριότητα και πάνω από κάθε τίτλο που ονομάζεται" (Εφεσ. 1:21). Ο Χριστός ΕΙΝΑΙ νικητής πάνω σε όλες τις δυνάμεις του σκότους και μαζί μ' Αυτόν έχουμε νίκη και εμείς.

Η αναζωπύρωση εξαρτάται από τις προσευχές των ανθρώπων του Θεού

Ακούστε το Λόγο του Κυρίου: *"Προτρέπω, λοιπόν, πρώτα απ' όλα να κάνετε δεήσεις, προσευχές, μεσιτείες, ευχαριστίες για όλους τους ανθρώπους, για τους βασιλιάδες και για όλους όσοι είναι σε θέσεις υπεροχής, για να περνούμε ήρεμο και ήσυχο βίο με όλη την ευσέβεια και σεμνότητα"* (Α΄Τιμ. 2: 1-2)

Όλοι οι αληθινοί χριστιανοί θα πρέπει να ενωθούν σε μια μεγάλη ένθερμη δέηση προς το Θεό μας, να επέμβει δυναμικά στις βιοτικές υποθέσεις και να στείλει μία πραγματική αναζωπύρωση Αγίου Πνεύματος! *"...Τι κοιμάσαι, εσύ; Σήκω, επικαλέσου τον Θεό σου..."* (Ιωνάς 1:6)

"Είμαστε του Θεού συνεργάτες..." (Α΄ Κορ.3:9). Ο Θεός μάς χρησιμοποιεί, για να εκπληρώσουμε το έργο Του. Γνωρίζουμε ότι η κρίση έρχεται σ' έναν κόσμο που απορρίπτει το Χριστό και δεν προσπαθούμε να κάνουμε το Θεό ν' αλλάξει το πρόγραμμά Του. Αλλά υπάρχει η αναζωπύρωση πριν έρθουν οι τελικές κρίσεις! Και εξαρτάται καθαρά από σένα, από μένα, να κατεβάσουμε με την προσευχή αυτή τη θαυμαστή αναζωπύρωση του Αγίου Πνεύματος στη γη!

Οι προφητείες του Θεού πρέπει να προσευχηθούν ως εκπλήρωση από τα πιστά, άγρυπνα παιδιά Του. *"Ζητάτε από τον Κύριο βροχή, κατά τον καιρό της όψιμης βροχής..."* (Ζαχ. 10:1). *"Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Και τούτο θα ζητηθεί εκ μέρους μου.... να κάνω σ' αυτούς..."* (Ιεζ. 36:37).

Και σήμερα πρέπει να προσέξουμε μήπως κηρύττουμε περισσότερο για την προσευχή από ό,τι πράττουμε. Εμείς ως αναγεννημένοι του Θεού, πλυμένοι με το Αίμα Του, είμαστε οι πρεσβευτές Του (Β΄ Κορ.5:20), οι εκπρόσωποι του Χριστού πάνω στη γη. Είμαστε *"συνεργοί μ' Εκείνον"* (Β΄Κορ. 6:1) και βρισκόμαστε στη γη να εργαστούμε με το Θεό για την εκτέλεση των σχεδίων Του.

Ο Χριστός είναι η Κεφαλή της εκκλησίας, που είναι το σώμα Του. Τι μπορεί να κάνει ένα κεφάλι χωρίς το σώμα! (Εφεσ. 5:23-24, Κολ.1:12-18).

Χριστιανοί στρατιώτες, με ένθερμες καρδιές, έτοιμοι για δράση, με φλόγα, με σηκωμένο το κεφάλι, με αυξημένη πίστη, ας κοιτάξουμε προς τον Ιησού, το μεγάλο Καπετάνιο των δυνάμεων του Κυρίου και ας πιέσουμε ένθερμα, αποφασιστικά προς την αναζωπύρωση και τον ευαγγελισμό του κόσμου!

Εμπρός λοιπόν, για τη μάχη! Δώστε τον εαυτό σας ολοκληρωτικά για να κερδηθεί η χριστιανική νίκη. Κινητοποιείστε και άλλους όσο μπορείτε, λαμβάνοντας υπόψη τις Γραφές που λένε: *"...Προτρέπετε ο ένας τον άλλον κάθε ημέρα..."* (Εβρ. 3:13). ΠΡΕΠΕΙ να έχουμε αναζωπύρωση!

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ
Κωδικός 5027

Είναι μία Χριστιανική εφημερίδα που κυκλοφορεί σε 1.500 φύλλα κάθε τρεις μήνες.

Ιδιοκτήτης : Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία Κατερίνης.

Εκδότης:Π.Χυδήρογλου-Προκοπίου.

Παλαιότερα τεύχη της Εσχάτης Σάλπιγγας, μπορείτε να βρείτε στον σύνδεσμο :

https://heraldofhiscoming.org/index.php/read-the-herald/other-languages/428-other-languages/greek/4406-greek-edition

Παράκληση οι δωρεές να στέλνονται στην υπεύθυνη έκδοσης :

Ξένια Χυδήρογλου-Προκοπίου

Ταχ. Θυρ. 90, 19011 Αυλώνας

E-mail : xeniaprocopiou@gmail.com

Το να δώσουμε το Χριστό στον κόσμο είναι η μεγαλύτερη αποστολή μας

Καθώς κοιτάμε στο Λόγο του Θεού και διαβάζουμε όλα τα υψηλά του στάνταρντ και τις δυναμικές του υποσχέσεις, είναι πλέον εμφανές ότι ο χριστιανισμός σήμερα έχει μικρή ομοιότητα με το χριστιανισμό της Βίβλου. Οι περισσότεροι από εμάς απέχουμε πολύ από τα στάνταρντ του Θεού και ζούμε πολύ μακριά από το καθορισμένο ουράνιο σχέδιο του Θεού. Δυστυχώς οι περισσότεροι χριστιανοί των ημερών μας δεν είναι υπό την πλήρη καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος.

Η Βίβλος παρουσιάζει την εικόνα μιας θριαμβεύουσας εκκλησίας, μαρτύρων χριστιανών, νικητών αγίων, ανδρών και γυναικών που τολμούν να κάνουν κατορθώματα, να εργάζονται θαυμάσια και να μετακινούν "βουνά". Η ζωή της καθημερινής νίκης, της πρακτικής αγιότητας, της χρισμένης μαρτυρίας και της χρήσιμης υπηρεσίας είναι το εφικτό ιδεώδες του Λόγου του Θεού. Το μήνυμα της νίκης και της δύναμης, του θανάτου ως προς την αμαρτία και τον εαυτό, της άρσης του Σταυρού και του βαδίσματος εν Πνεύματι πρέπει σθεναρά να τονιστεί και να προασπιστεί. Εμείς οι χριστιανοί πρέπει να είμαστε η αντανάκλαση του Χριστού και όχι η δική μας η αντανάκλαση προς τον Κύριο.

Είναι η ώρα να ερευνήσουμε τη Βίβλο και ν' αναλύσουμε την καρδιά μας. Είναι η ώρα να διεκδικήσουμε τις ευλογίες μας, να έχουμε την κυριότητά μας και να μετακινηθούμε στο βασίλειο του υπερφυσικού μάλλον παρά στο επιφανειακό. Ας μην αρκούμαστε στην υπάρχουσα κατάσταση. Μακάρι ο Θεός να μας δώσει μια νέα επίσκεψη από τον Ουρανό! Μακάρι να μας γεμίσει με τη δύναμή Του, ν' αναζωογονήσει την πίστη μας και ν' ανατρέγει τη ζωή μας.

Πολλοί από εμάς νιώθουμε ότι είμαστε πλούσιοι και σε αφθονία αγαθών και ότι δεν έχουμε ανάγκη από τίποτα. Δεν γνωρίζουμε όμως ότι είμαστε "ταλαίπωροι, και ελεεινοί και φτωχοί, τυφλοί και γυμνοί" (Αποκ. 3:17). Ο Θεός μισεί τη χλιαρότητα, την απάθεια και την αδιαφορία. Οι εκκλησίες μας σήμερα είναι γεμάτες από ανέμελους, κοσμικούς, χλιαρούς, με μισή καρδιά χριστιανούς.

Αντίθετα, η πρώτη εκκλησία πότισε τα εδάφη των κολοσσαίων με το αίμα τους μάλλον, παρά να δεχθούν να συμβιβάσουν τα πιστεύω τους. Προτίμησαν να αντιμετωπίσουν τα άγρια και πεινασμένα θηρία, παρά να συμβιβάσουν την ομολογία τους.

Έχουμε ένα θαυμάσιο Ευαγγέλιο! Έχουμε ένα μεγάλο Θεό! Πρέπει να έχουμε και μεγάλους στόχους. Ο κόσμος ποτέ δεν πρόκειται να κερδηθεί από αδιάφορους, κρύους, με μισή καρδιά χριστιανούς. Η οργάνωση και οι δραστηριότητες δεν αρκούν! Δεν αρκεί να σχεδιάζουμε και να πιέζουμε και να διαφημίζουμε. Η αγαθοσύνη δεν αρκεί. Η ηθική δεν αρκεί. Η ικανότητα δεν αρκεί. Πρέπει να έχουμε και ουράνια δύναμη!

Μακάρι ο Θεός να μας βοηθήσει να καταλάβουμε ότι η ώρα είναι περασμένη, η ανάγκη είναι επείγουσα και ο χρόνος λίγος. Μακάρι οι παλιομοδίτικες αλήθειες του Ευαγγελίου να συναρπάσουν την καρδιά μας σήμερα. Μακάρι κι' εμείς, όπως η πρώτη εκκλησία, να βγούμε και να γυρίσουμε τον κόσμο πάνω-κάτω. Μακάρι ο Θεός να μας βοηθήσει να αυξηθούμε στην αγάπη μας, στην ευσέβεια και στην αφοσίωση στον Ιησού Χριστό.

Ας περιμένουμε μέχρι να γεμίσουμε από φωτιά, ζήλο και δύναμη, έτσι ώστε να αναζωπυρώσουμε το δρόμο μας μέσα στον κόσμο και να κερδίσουμε χαμένες ψυχές στον Ιησού Χριστό.

Είναι η ώρα να ετοιμαστούμε για μάχη. Το να φέρουμε το Χριστό στον κόσμο δεν είναι κάτι εύκολο. Θα απαιτηθεί ηρωισμός, θυσία, αίμα και κόπος, ιδρώτας και δάκρυα.

Το να εκπληρώσουμε τον σκοπό του Θεού, θα πρέπει να είναι ο υψηλότερος στόχος μας. Ο ευαγγελισμός του κόσμου είναι ο πιο ύψιστος αγώνας και απαιτεί ολική παράδοση στο Θεό και ολοκληρωτική παράδοση του εαυτού μας. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη αποστολή σ' όλο τον κόσμο. Απαιτεί το καλύτερο από τις ενέργειες και τις προσπάθειές μας. Απαιτεί το καλλίτερό μας, ολόκληρο το είναι μας.

Δεν επαρκεί για την εκκλησία να πετύχει σε δευτερεύοντα ζητήματα. Οι στατιστικές δεν αρκούν, η οικονομική ασφάλεια δεν αρκεί, οι αριθμοί των ανθρώπων που συναθροίζονται στην εκκλησία δεν αρκούν. Πρέπει να κερδίσουμε άνδρες και γυναίκες στον Ιησού Χριστό!

Ας πάμε πρώτα στα γόνατα και μετά στον κόσμο. Ο Χριστός είπε: "Ακολουθείστε Με, και θα σας κάνω γαράδες ανθρώπων" (Ματθ. 4:19).

Περιμένοντας, Αγρυπνώντας, Εργαζόμενοι!

Για να προετοιμαστούμε για τον ερχομό του Χριστού πρέπει να Τον περιμένουμε! Η Β΄προς Θεσσαλονικείς 3:5 λέει ότι πρέπει να *"περιμένουμε τον Χριστό"*. Περιμένουμε πραγματικά για τον ερχομό του Νυμφίου; Θα έπρεπε, γιατί είναι Αυτός που είναι *"το Άνθος της Κοιλάδας"*. Είναι Αυτός που είναι *"το Λαμπερό Πρωϊνό Αστέρι"*. Ω, μακάρι να Τον αγαπάμε τόσο πολύ που να περιμένουμε με ανυπομονησία την ένδοξή Του εμφάνιση!

Πρέπει να αγρυπνούμε για τον ερχομό Του. Ο Ίδιος ο Χριστός είπε στο Ματθ. 24:42: *"Αγρυπνείτε, λοιπόν, γιατί δεν ξέρετε ποια ημέρα ο Κύριός σας έρχεται"*. Μακάρι να αγρυπνούμε για Εκείνον αυτές τις μέρες που είναι λίγο πριν τον ερχομό Του!

Καθώς συνειδητοποιούμε την αμεσότητα του Δεύτερου Ερχομού του Χριστού, πρέπει να εργαζόμαστε γι' Αυτόν. Στο Ιωαν. 4:34 ο Ιησούς είπε: *"Δική μου τροφή είναι να κάνω το θέλημα εκείνου που με έστειλε και να τελειώσω το έργο του"*. Στο Ιωαν. 17:4 είπε: *"...τελείωσα το έργο που μου έχεις δώσει να κάνω"*.

Αποφάσισε να μπεις στα λευκά χωράφια του θερισμού και εργάσου για Εκείνον που θα επιστρέψει σύντομα! *"Ιδού έρχομαι γρήγορα, και ο μισθός μου είναι μαζί μου, για να αποδώσω σε καθέναν όπως είναι το έργο του"* (Αποκ. 22:12).

"Δίδαξέ με, Κύριε, τον δρόμο σου, και οδήγησέ με σε ίσιον δρόμο." (Ψαλμ. 27:11).

Μόνον ο Θεός είναι άγιος. Μόνον Αυτός γνωρίζει πώς να οδηγεί τα παιδιά Του στα μονοπάτια της αγιότητας. Γνωρίζει κάθε πλευρά της ψυχής σου, κάθε σκέψη της καρδιάς σου, κάθε μυστικό του χαρακτήρα σου, τις δυσκολίες και τα εμπόδια. Γνωρίζει πώς να σε πλάσει σύμφωνα με το θέλημά Του και να σε οδηγήσει προς τα εμπρός σε τέλειο αγιασμό.

Τα αποτελέσματα μίας τέτοιας πίστης, θα επηρεάσουν όλη σου τη ζωή. Θα ζητάς να παραδίδεσαι ανεπιφύλακτα στο Θεό όλο και πιο πολύ, χωρίς να Του ζητάς το παραμικρό και χωρίς να εύχεσαι τίποτε άλλο παρά μόνον το θέλημά Του. Να μη ζητάς μόνο πράγματα για τον εαυτό σου και να λαμβάνεις με χαρά και εμπιστοσύνη ό,τι Εκείνος σου στέλνει.

Ο Χριστός - Η Αληθινή πηγή ζωής

"Εγώ είμαι η άμπελος, εσείς τα κλήματα· εκείνος που μένει ενωμένος μαζί Μου, και Εγώ μαζί του, αυτός φέρνει πολύ καρπό· επειδή, χωρίς Εμένα δεν μπορείτε να κάνετε τίποτε" (Ιωαν. 15:5).

Ας ζητήσουμε να "*είμαστε ενωμένοι με το Χριστό"* πιο πολύ από ό, τι είμαστε μέχρι τώρα. Ο Χριστός είναι η αληθινή Πηγή της Ζωής, ο Ακρογωνιαίος Λίθος κάθε πραγματικού αγιασμού. Όποτε βλέπω ένα παιδί του Θεού να γίνεται λιγότερο άγιο από ό,τι ήταν, γνωρίζω το μυστικό: έχει προσκολληθεί λιγότερο στο Χριστό από ό,τι ήταν παλαιότερα. Η ρίζα μας πρέπει να είναι γερή, εάν θέλουμε να έχουμε πολύ καρπό.

Αδέλφια, ας επιζητήσουμε μια πιο στενή ένωση και επικοινωνία με το Χριστό. Ας πάμε σ' Αυτόν και ας μιλάμε μαζί Του συχνότερα και ας τον εμπιστευθούμε περισσότερο. Αυτός είναι ο τρόπος για να περπατήσουμε μέσα στην ερημιά χωρίς να εξαντληθούμε και για να τρέξουμε το δρόμο μας με υπομονή. Ας ζήσουμε τη ζωή της πίστης στον Υιό του Θεού. Αυτός είναι η Άμπελος και εμείς τα κλήματα. Μακριά Του δε μπορούμε να κάνουμε τίποτε, Αυτός είναι ο Ήλιος της Δικαιοσύνης, ας ζητήσουμε την ανάπαυσή μας από Αυτόν και όχι από τη δική μας διάθεση και από τα δικά μας συναισθήματα.

Αυτός είναι ο Άρτος της Ζωής, ας τρεφόμαστε από Αυτόν κάθε μέρα ξεχωριστά, όπως ο Ισραήλ τρεφόταν με το μάννα, και όχι από τις δικές μας εμπειρίες. Ο Χριστός, ας γίνεται όλο και περισσότερο το παν για εμάς. Το αίμα Του, η ειρήνη Του, η μεσιτεία Του, να είναι η ανάπαυσή μας. Ο Λόγος Του, η εγγύησή μας. Η χάρη Του, η δύναμή μας. Η παρηγοριά Του, η υποστήριξή μας. Ο σύντομος Ερχομός Του, η ελπίδα μας. Άλλοι, ας ξοδεύουν το χρόνο τους, αν θέλουν σε νέα βιβλία, εμείς όμως ας μελετούμε για να μαθαίνουμε το Χριστό.

Γνωρίζουμε λίγα για το Χριστό ως το Λυτρωτή μας, αλλά Ω! πόσα λίγα έχουμε δει από την πληρότητα που βρίσκεται μέσα Του! Πιστέψτε με, εάν και μόνο καταλαβαίναμε την ευλογία της ελεύθερης και πλήρους συγχώρησης μέσα σ' Εκείνον, θα ήμασταν διαφορετικοί. Ο άνθρωπος που νοιώθει το αίμα της εξιλέωσης να ραντίζει τη συνείδησή του, αυτός που απολαμβάνει τη βεβαιότητα ότι έχει καθαρισθεί και δικαιωθεί και έχει γίνει αποδεκτός στον Πολυαγαπημένο, αυτός ο άνθρωπος είναι που θα φέρει πολύ καρπό. Θα εργάζεται με χαρά, θα ζει με υπομονή, θα μαρτυρά με σιγουριά, θα αγαπά με θέρμη. Η λύτρωση θα είναι πάντοτε στο μυαλό του και η σκέψη του θα είναι: *"Τι να ανταποδώσω στον Κύριο, για όλες τις ευεργεσίες Του σε μένα;"* (Ψαλ. 116:12).

Αδέλφια, ας πλησιάσουμε το Χριστό περισσότερο. Ας πλησιάσουμε το Σταυρό. Ας καθίσουμε στα πόδια του Ιησού. Ας μπούμε στο πνεύμα του Απόστολου, όταν είπε: *"σε μένα το να ζω είναι ο Χριστός..."* (Φιλιπ. 1:21). Ας το κάνουμε αυτό, και θα αυξηθούμε.

Αποτελεσματική προσευχή μεσιτείας

Εάν θέλουμε να προσευχόμαστε αποτελεσματικά, πρέπει πρώτα απ' όλα να στεκόμαστε σε έδαφος προσευχής. Πρέπει να είμαστε βέβαιοι ότι όλα είναι εντάξει ανάμεσα σε μας και το Θεό. *"Αν θεωρούσα αδικία στην καρδιά μου"*, διακηρύττει ο εμπνευσμένος Λόγος, *"ο Κύριος δεν θα άκουγε"* (Ψαλμ. 66:18). Το να στέκομαι σε έδαφος προσευχής, σημαίνει ότι έχω εγκαταλείψει κάθε αμαρτία, έχω απομακρυνθεί από ο,τιδήποτε λυπεί το Άγιο Πνεύμα και έχω ξεχωρίσει τον εαυτό μου από όλα όσα δυσαρεστούν το Θεό.

Οι περισσότερες προσευχές που αναφέρονται στη Βίβλο, γίνονταν για άλλους. Ο Μωυσής και ο Παύλος προσεύχονταν για το λαό του Ισραήλ. Ο Ίδιος ο Κύριός μας σπάνια προσευχόταν για τις δικές Του ανάγκες. Το φορτίο Του ήταν πάντοτε για τις χιλιάδες που τον πίεζε από κάθε πλευρά. Η προσευχή δέησης είναι η προσευχή που υψώνεται στο θρόνο του Θεού για τους άλλους.

Αυτό σημαίνει ότι βάζουμε τον εαυτό μας πλάι στον Κύριο Ιησού Χριστό, ζητάμε να γνωρίσουμε το φορτίο της καρδιάς Του, ανακαλύπτουμε το πρόγραμμα που Αυτός επιθυμεί να εκτελεστεί και κατόπιν προσευχόμαστε έχοντας όλα αυτά στο νου μας. Συχνά, όμως, δεν σκεφτόμαστε έτσι. Ολόκληρο το φορτίο της προσευχής μας έχει επίκεντρο τον εαυτό μας! Είναι οι ανάγκες μας, οι επιθυμίες μας, που δυστυχώς κατέχουν την πρώτη θέση στα θέματα της προσευχής μας.

Πρέπει να το ξεπεράσουμε αυτό. Πρέπει να προσευχόμαστε μέχρι να αντιμετωπίσουμε ό,τι μας απασχολεί και έπειτα να καταπιαστούμε με τη μεσιτεία για χάρη των άλλων. Τι θέλει ο Θεός να γίνει; Ποιό είναι το σχέδιό Του γι' αυτή τη δουλειά ή την άλλη; Πόσο καλλίτερα μπορούμε να υπηρετούμε τα ενδιαφέροντα του Κυρίου Ιησού Χριστού και να Τον δοξάζουμε; Αυτές είναι οι ερωτήσεις που πρέπει να κάνουμε. Γι' αυτό, ας περιμένουμε ενώπιον Του μέχρι να αποκαλύψει το φορτίο της καρδιάς Του, και έπειτα βάζοντας τον εαυτό μας πλάι στον Ιησού Χριστό, να μεσιτεύουμε και να εκπληρώνουμε το σχέδιό Του.

Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να στηριχθούμε στην υποστήριξη του Αγίου Πνεύματος, διότι μόνον Αυτός γνωρίζει το νου του Θεού. Η παραδομένη ζωή σ' Αυτόν, θα κατευθυνθεί, οδηγηθεί και φωτιστεί, έτσι ώστε τα προσφερόμενα αιτήματα να μη χάσουν το στόχο. Θα μας οδηγήσει να προσευχόμαστε παράλληλα με το σχέδιο του Θεού και το σκοπό του Θεού, εάν επιθυμούμε να Τον εμπιστευθούμε και να θέσουμε τον εαυτό μας τελείως στη διάθεσή Του. Ω, η χαρά να προσεύχεσαι με τον Ιησού Χριστό! Αυτό είναι ένα διαφορετικό πράγμα από το να προσευχόμαστε για τον εαυτό μας.

"Να σπέρνετε", τους είπα, "δικαιοσύνη,
ώστε να θερίσετε καρπούς ανάλογους της αγάπης σας.
Κάντε καινούργια αρχή,
όπως ο αγρότης το καινούργιο του χωράφι ετοιμάζει.
Είναι καιρός σ' Εμένα, τον Κύριο, να στραφείτε
κι Εγώ τις ευλογίες μου πλούσιες πάνω σας θα σκορπίσω"

(Ωσηέ 10:12)

Ο Χριστός στα παιδιά Του

Πολλοί από εμάς από καιρού εις καιρόν λαμβάνουμε μία νέα αποκάλυψη για το πρόσωπο του Θεού. Οι καρδιές μας φιλοδοξούν εκ νέου να μοιάσουν με την αγαπημένη Παρουσία που Αυτός είναι. Θέλουμε ο Ιησούς να φαίνεται μέσα από εμάς. Επιθυμούμε να είμαστε πιο "αληθινοί" στη χριστιανική μας ζωή, πιο πιστοί στο Θεό, πιο χαρούμενα και γρήγορα υπάκουοι, θέλοντας περισσότερο να θυσιαστούμε. Προσευχόμαστε να είμαστε πιο άξιοι για να φέρουμε το όνομά Του. Γνωρίζουμε τι ζητάμε; Διαβάζουμε για τη ζωή του Χριστού στο Λόγο του Θεού. Αλλά παρόλο που γνωρίζουμε για το Λόγο του Θεού, δεν είμαστε ικανοποιημένοι με τον τρόπο και την ένταση που το κατέχουμε και που το βιώνουμε.

Ομολογουμένως, είμαστε ευγνώμονες για όλα όσα ο Θεός εργάζεται στις ζωές μας. Είμαστε περισσότερο ευγνώμονες, που η αμαρτία δεν βασιλεύει πλέον μέσα μας, όπως συνέβαινε παλιά, τουλάχιστον στα πιο πολλά σημεία. Αλλά όταν εξετάσουμε σοβαρά τις καρδιές μας, μπορεί να βρούμε πράγματα, καταχωνιασμένα σε ρωγμές και χαραμάδες. Μια κακιά λέξη μπορεί να μας τρομάξει από ένα πέταγμά της σε μια απρόσεχτη στιγμή, ή ένα αποκρουστικό ζιζάνιο πικρίας μπορεί να ξεπεταχτεί από ρίζες που παρέμεναν κάτω από την επιφάνεια. Σκληρές λέξεις ή διαθέσεις ή εγωισμοί ή κοσμική συμπεριφορά μπορεί να προδώσουν την ανάγκη μιας καρδιάς.

Ευχαριστώ το Θεό για την "*πηγή που είναι γεμάτη με το Αίμα*" το καθαρίζον την ψυχή Αίμα του αγαπημένου Αρνίου του Θεού. "*Οι κηλίδες της αμαρτίας εξαφανίζονται μέσα στη ροή του που δίνει ζωή*". Είθε γρήγορα να ωφελούμαστε από αυτή την πολύτιμη παροχή του Θεού, που κόστισε τόσο ακριβά, τόσο στον Ίδιο, όσο και στον Υιό Του και είναι διαθέσιμη δωρεάν σ' εμάς. Ο Θεός να μας βοηθήσει να μη παίρνουμε ποτέ την αμαρτία "*ελαφρά*". Και ακόμη, ο Θεός να μας βοηθήσει να πάρουμε δια πίστεως το μέρος μας επάνω στο Σταυρό με το Χριστό, όπου ο παλιός άνθρωπος παραμένει σταυρωμένος μαζί μ' Εκείνον. Η ένδοξη πλευρά είναι ότι τότε είμαστε αναστημένοι μαζί Του για να περπατούμε σε μια νέα ζωή. Τι σημαίνει αυτό στο καθημερινό μας περπάτημα; Σημαίνει μια συνεχή σταύρωση, μια παράδοση του δικού μας θελήματος, των δικών μας προτιμήσεων και επιθυμιών, για χάρη του Ιησού. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα την απελευθέρωση από την εγωκεντρική ζωή μας έτσι ώστε η Χριστο-κεντρική ζωή να παραμένει μέσα μας.

Ζω μέσα στο Χριστό και ο Χριστός ζει μέσα μου! Η ευλογημένη πραγματικότητα αυτής της Χριστιανικής ζωής δεν είναι κάτι που μπορούμε να εγκαινιάσουμε ή να μιμηθούμε. Είναι μια υπερφυσική ζωή που είναι δυνατή καθώς έχουμε το Άγιο Πνεύμα ν' αφθονεί μέσα μας πλούσια και πλήρως. Είναι Εκείνος που παράγει την Ουράνια ζωή μέσα μας και γίνεται η αιτία να ξεχειλίζει από μέσα μας. Είναι το Άγιο Πνεύμα που κάνει πραγματική τη Χριστιανική μας ομολογία. Μόνο με τη βοήθειά Του νεκρώνουμε τη σάρκα μας, έτσι ώστε ο Χριστός να δοξασθεί.

Θυμάμαι μια φορά προσευχήθηκα ο Ιησούς να γίνει το "θαυμαστό πάθος" μου, μια έκφραση που είχα κάπου ακούσει, που φαινόταν να συνοψίζει ότι ήθελα ο Ιησούς να είναι στη ζωή μου. Σταδιακά ο Κύριος με βοήθησε να δω ότι χρειαζόμουν περισσότερο από την πληρότητα του Αγίου Πνεύματος στη ζωή μου, για να γίνει ο Ιησούς τα πάντα για εμένα. Οι προμήθειες του Θεού για εμάς μέσω του Κυρίου Ιησού και του Αγίου Πνεύματος είναι τόσο υπέροχες και τέλειες! Είθε να τις καταλαβαίναμε και να τις οικειοποιούμασταν πιο πολύ!

Μόνο η προσευχή απελευθερώνει τη δύναμη του Θεού

"...Πολύ ισχύει η δέηση του δικαίου που γίνεται ένθερμα" (Ιακ. 5:16).

Η προσευχή από μόνη της δεν έχει καθόλου δύναμη, η προσευχή είναι δυνατή επειδή ο Θεός είναι δυνατός, είναι το "μέσον" μέσω του Οποίου απελευθερώνεται η ουράνια δύναμη και διοχετεύεται στη ζωή μας. Μ' άλλα λόγια, όλη η δύναμη στην προσευχή είναι πραγματικά η δύναμη του Θεού, που ενεργεί δια της προσευχής.

Όταν προσεύχεστε για κάποιο άλλο πρόσωπο, δεν υπάρχει κάτι που να διοχετεύεται από εσάς σ' αυτούς, ούτε δύναμη, ούτε ενέργεια. Αντ' αυτού, οι προσευχές σας πηγαίνουν προς τον ουρανό και η δύναμη του Θεού κατευθύνεται από Εκείνον προς αυτούς για τους οποίους προσεύχεστε.

Όταν η Βίβλος λέει: *"Η προσευχή είναι δυνατή και αποτελεσματική"*, εννοεί ότι ο Θεός ενεργεί δυναμικά και αποτελεσματικά δια των προσευχών των παιδιών Του. Η προσευχή είναι το εργαλείο μέσω του οποίου ο Θεός έχει διαλέξει να κατευθύνει τη δύναμή Του στο σύμπαν. Πόσο θαυμαστή διευθέτηση είναι ο Θεός να συνεργάζεται με τους ανθρώπους για να εκπληρώσει τους σκοπούς Του!

Ο R.A. Torrey, γοητευμένος από το μέγεθος αυτής της δύναμης, αναφέρει: "Η προσευχή είναι το κλειδί που ξεκλειδώνει όλες τις αποθήκες της απεριόριστης χάρης και δύναμης του Θεού. Όλα όσα ο Θεός είναι και έχει, βρίσκονται στη διάθεση της προσευχής. Η προσευχή μπορεί να κάνει οτιδήποτε μπορεί ο Θεός να κάνει και καθώς ο Θεός μπορεί να κάνει τα πάντα, τότε η προσευχή ΕΙΝΑΙ παντοδύναμη".

Η προσευχή μπορεί να πραγματοποιήσει ό,τι οι πολιτικοί δεν μπορούν, ό,τι η εκπαίδευση δεν μπορεί, ό,τι οι στρατιωτικές δυνάμεις δεν μπορούν και ό,τι οι σχεδιασμένες επιτροπές δεν καταφέρνουν.

Η προσευχή μπορεί να μετακινήσει βουνά. Μπορεί ν' αλλάξει ανθρώπινες καρδιές, οικογένειες, γειτονιές, πόλεις και έθνη. Είναι η απόλυτη πηγή δύναμης, διότι είναι η δύναμη του Παντοκράτορα Θεού.

Αυτή η δύναμη είναι διαθέσιμη ακόμη και στον πιο ταπεινό χριστιανό. Ήταν "ένας άνθρωπος σαν όλους εμάς" που προσευχήθηκε "να μη βρέξει" και ο Θεός δεν έβρεξε στο Ισραήλ για τριάμισι χρόνια.

Πού βρίσκεται σήμερα η δύναμη των προσευχών σου;

Προσευχή για τη Σωτηρία χαμένων ψυχών

Ο Θεός δεν είναι μόνο ικανός να στείλει μια μεγαλειώδη έκχυση του Αγίου Του Πνεύματος επάνω σε κάθε κοινωνία, αλλά η επιθυμία Του είναι τόσο μεγάλη, όσο είναι και η δύναμή Του, γι' αυτό και μας υπόσχεται: *«Ζητείτε, και θα σας δοθεί.»* (Ματθ. 7:7). Για χάρη πολύτιμων ψυχών, ας μη συναινέσουμε σε κάτι λιγότερο, όσον αφορά το θέλημα του Θεού για εμάς. Το μεγαλύτερο επίτευγμα στον κόσμο είναι να κερδίζεις έναν άνθρωπο από το αιώνιο σκοτάδι και να τον φέρνεις σε μια ζωή αιώνιας χαράς.

Η αιτία του Θεού για τη σωτηρία των ψυχών είναι αρκετά μεγάλη για την εξασφάλιση της συνδυασμένης δράσης του Θεού Πατέρα, του Θεού Υιού, του Θεού Αγίου Πνεύματος και όλων των αγγέλων για τα περασμένα έξι χιλιάδες χρόνια. Δεν θάπρεπε αυτό ν' αποτελεί τη μεγαλύτερη επιδίωξή μας, κατά τη διάρκεια της σύντομης παραμονής μας σ' αυτόν τον κόσμο; Είναι το σημαντικότερο κίνητρο, που μετακινεί όλο τον ουρανό. Ας γίνουμε όλοι ένα με τον Ουρανό σ' αυτό το τόσο σπουδαίο ζήτημα.

Η προσευχή δέησης είναι η μεγαλύτερη δύναμη που εξασκείται στο να ευημερήσει αυτός ο σκοπός. Θα υψώσουμε τα μεγάλα προνόμιά μας; Μετά από ένα εκατομμύριο χρόνια που θάχουμε φύγει για τον Ουρανό, πόσο χαρούμενοι θα είμαστε που θα συναντήσουμε αυτούς που βρίσκονται εκεί, σαν αποτέλεσμα της δικής μας πιστότητας στην προσευχή για την έκχυση του Αγίου Πνεύματος κατά τη διάρκεια της προσωρινής διαμονής μας σ' αυτόν τον κόσμο.

Απαράδεκτη συμπεριφορά!

«Και για σας ευχόμαστε, ο Κύριος να σας πλουτίσει σε αγάπη και να την εκδηλώνετε περίσσια τόσο μεταξύ σας όσο και σε όλους τους άλλους, όπως ακριβώς εκδηλώνουμε κι εμείς την αγάπη μας σε σας.» Α΄ Θεσσ.3:12

Ένα ζευγάρι νέων πιστών βρέθηκαν ξενιτεμένοι σε μέρος μακρινό, χωρίς γνωστούς και χωρίς συστάσεις. Ο Θεός φρόντισε και κάποιος τους συνέδεσε με μία κατ' οίκον συνάθροιση. Μελετούσαν το Λόγο του Κυρίου, προσεύχονταν, έγαλλαν. Το μόνο πρόβλημα ήταν πως αυτοί οι λίγοι πιστοί Έλληνες μαζεύονταν σε κάποιο προάστιο αρκετά μακρινό. Ήταν από τις πρώτες φορές που βρέθηκαν εκεί, κι όταν το πνευματικό κομμάτι της ώρας τελείωσε και έμεινε πια χρόνος για κοινωνία, σηκώθηκε το ζευγάρι των νεοφερμένων για να φύγει. «Εμείς πρέπει να φύγουμε, δεν τα ξέρουμε τα μέρη, βραδιάζει, κι έχουμε δύο συγκοινωνίες να πάρουμε». «Πού μένετε;» ρώτησαν κάποιοι. «Κανένα πρόβλημα, μείνετε κι άλλο, εμείς θα σας πάμε, εφόσον έτσι κι αλλιώς περνάμε από τη γειτονιά». Η ώρα όμως περνούσε και η γυναίκα ξανασηκώθηκε. «Να φύγουμε, θα σας ξαναδούμε». «Εμείς θα σας πάμε, αφού σας το είπαμε, μην ανησυχείτε» επανέλαβαν οι άλλοι. Άλλες δύο φορές επαναλήφθηκε η σκηνή. «Εμείς θα σας πάμε, εμείς θα σας πάμε»! Όταν πια έγινε 10 το βράδυ, όλοι έφυγαν. «Πω, πω, χίλια συγνώμη, το είχαμε ξεχάσει πως έχουμε να περάσουμε από κάπου, είναι έξω από το δρομολόγιό μας, λυπούμαστε, δε θα μπορέσουμε να σας πάμε» τους είπαν, αφήνοντας το καημένο το ζευγάρι ξεκρέμαστους...

Τι να σχολιάσουμε; Μήπως η πίστη μας δεν έχει αντίκτυπο σε κάθε πλευρά της ζωής μας; Μήπως ο Χριστός μέσα μας δεν επηρεάζει τη συνέπεια, την τάξη, τη θυσία που χρωστάμε στους άλλους δίπλα μας; Μήπως τους έχουμε του κλότσου και του μπάτσου, επειδή δεν θα διαμαρτυρηθούν;

Ο Θεός ας μας ελέγξει και ας προσευχόμαστε να μας φυλάει από την αγένεια, την ασυνέπεια και να ξεριζώσει από μέσα μας την επιπολαιότητα και την αδιαφορία για το συνάνθρωπό μας, ώστε να μη βλάπτεται το άγιο όνομά Του με την ανόητη συμπεριφορά μας.

Ο κουμπαράς

«Σε σένα, Κύριε, έκραξα, και είπα: Εσύ είσαι η καταφυγή μου, η μερίδα μου στη γη των ζωντανών ανθρώπων.» Ψαλμ.142:5

Ήταν τα σκοτεινά χρόνια του εμφυλίου πολέμου. Μια νύχτα ο σκύλος μιας πιστής οικογένειας άρχισε να γαυγίζει στην αυλή. Όλοι σηκώθηκαν αμέσως. Ήξεραν ότι οι στρατιώτες κρύβονταν κοντά στο χωριό. Την προηγούμενη είχαν έρθει να πάρουν χρήματα. Τρομοκρατημένα τα παιδιά κρύφτηκαν πίσω απ' τους γονείς. Δυνατά χτυπήματα στην πόρτα. Βραχνές φωνές απαιτούσαν ν' ανοίξουν. Ο πατέρας υπάκουσε. Τέσσερις άντρες όρμησαν και τον ακινητοποίησαν. «Δώσε μας τα χρήματά σου!» φώναξαν. «Όλα τα χρήματα μάς τα πήραν», απάντησε ο πατέρας. «Σ' αυτήν την περίπτωση, θα σας σκοτώσουμε!» ανακοίνωσε ψυχρά ο αρχηγός. Το μικρό κοριτσάκι της οικογένειας προχώρησε προς αυτόν και είπε «Πάω να βρω τον κουμπαρά μου». Βγήκε από το δωμάτιο τρέχοντας πριν καλά-καλά ο αρχηγός καταλάβει τι του είπε, και γύρισε με κάμποσα κέρματα και του τα έβαλε στη χούφτα. Ο αρχηγός συγκινημένος γονάτισε και αγκάλιασε το μικρό κοριτσάκι. Έπειτα, ήσυχα, οι τέσσερις άνδρες έφυγαν από το σπίτι!!

Δεν είναι τίποτα αδύνατον στον Κύριο. Κι αν ακόμη επιτρέψει να περάσουμε από σκοτεινή κοιλάδα, είναι ΠΑΝΤΑ ο Ίδιος παρών, κι αυτό είναι που δίνει χαρά και κουράγιο και δύναμη. Και κάτι πολύ σημαντικό : την ψυχή μας δεν θ' αφήσει τίποτα να την αγγίξει, να τη βλάψει. Στα χέρια Του είμαστε ασφαλείς. Μας συμφέρει λοιπόν να Του δώσουμε όλη μας την καρδιά και όλη μας τη ζωή, να Τον κάνουμε απόλυτο και μοναδικό Κύριό μας και Λυτρωτή μας! Όχι μόνο για τις δύσκολες ώρες, αλλά πάντα και παντού ν' αφήνουμε τον εαυτό μας στα χέρια της αγάπης Του και να Του ζητάμε το θέλημά Του, για να το ακολουθούμε.

Ας ζητάμε από τον Κύριο να μας δίνει πίστη και δύναμη, ώστε στη δύσκολη ώρα, την κρίσιμη ώρα ν' ακουμπάμε και ν' αναπαυόμαστε επάνω Του. Τότε, Αυτός θα μας δείξει τι πρέπει να κάνουμε και θα μας ελευθερώσει.

"Η χαρά που δίνει
ο Κύριος
είναι η δύναμή σας"

Νεεμίας 8:10